

Vuoden valmentajan arvonimi Ruotsissa

Kyran oppilaat menestyvät

Pääsiäisliljat ovat kuulemma jo nousseet maasta meillä kotona, toteaa Kyra hymy suupielessään, kun häneltä kysyy, millaiset harjoitusolosuhteet Englannista löytyvät.

- Olemme ratsastaneet koko syksyn ulkona ja sää on ollut mitä parhain, hän kertoo ja saa maneesin seinä jo kuukausikaupalla tuijottaneet kateellisiksi.

Kyra ja Masterin poika Max ovat vahvassa nousussa kohti kansainvälistä kärkeä.

Kyra säteilee tyytyväisyyttä, kun hän valmentaa oppilaitaan ja haastattelee ratsastajia Globenin kilpailuissa Tukhomassa. Viikonlopun kruunasi vielä Vuoden valmentaja -palkinto.

- Oppilaani ovat pärjänneet ihan hirveän hyvin ja on hienoa tehdä töitä heidän kanssaan, Kyra tunnustaa.

- Tulokset eivät synny vuodessa tai parissa, vaan suurin osa oppilaistani on työskennellyt kanssani jo kymmenkunta vuotta.

- Pidemmän valmennussuhteen aikana pystyy korjaamaan perusongelmia ihan eri tavalla kuin jos valmennusjakso kestäisi vain vuoden. Oppilaistani monet ovat kouluttaneet itse hevosensa alusta lähtien tänä aikana.

- Ruotsalaisessa ratsastuskulttuurissa on myös vahva yhteistyöperinne. Kaikki auttavat toisiaan, vaikka harjoittelisivatkin eri tavalla. Minulle oli hieno kokemus olla valmentajana mukana Ateenassa ja seurata heidän joukkueensa toimimista. Ihmiset suhtautuivat toisiinsa arvostaen ja kunnioittaen.

- Ratsastushan ei ole varsinaisesti joukkuelaji, mutta taustatuen puute voi kyllä huonontaa ratsastajan suoritusta paljon, Kyra muistuttaa.

Team PP ilahduttaa

Kyra on varsin tyytyväinen suomalaisen Team PP -valmennusryhmänsä ensimmäiseen vuoteen.

- Edistys näkyy parhaiten nuoremmissa ratsastajissa ja ilahduttavaa on se, että monien ratsastajien vanhemmat haluavat nyt satsata enemmän lajiin.

- Kilpaileminen ja valmentautuminen on niin kallista, että siihen ei usein haluta lähteä mukaan, ellei toiminta ole suunnitelmallista ja pitkäjänteistä. Team PP on varmasti ollut auttamassa myönteistä kehitystä tässä suhteessa.

- Suomi on kuitenkin pieni ratsastusmaa, joten meidän ei pidä odottaa mahdollittomia. Kun nyt verrataan vaikka Saksan harrastaja- ja kilpailumääriin, me olemme todella pieniä.

Vasemmalta oikealle: Kyra ja nelivuotias tamma Edith Piaff, tallipäällikkö Laura Lämsä ja viisivuotias ruuna Eddison, työharjoittelija Maarit Hirvonen ja 8-vuotias ruuna Edward, kirjanpitiäjä ja sihteeri Mia Pettersson ja koira Virus, Cecilia Rätz ja kolmivuotias tamma Etiquette sekä Richard White ja Ludwig. Kaikkien hevosten isä on Edinburg ja emä Garbo, joka on Gaugain de Lullyn jälkeläinen.

Mutta kyllä Saksastakin löytyy momentasoisia ratsastajia. Itse asiassa voi olla, että tilastollisesti laskien he ehkä menestyvätkin aika huonosti, Kyra nauraa.

Joukkueita mestaruuksiin?

Kyra ei usko, että Suomesta saataisiin joukkuetta ensi vuoden seniorien EM-kilpailuun, mutta hänen mielestään meillä on kasvamassa joitakin erittäin lupaavia hevosia edustustehtäviin.

- Esimerkiksi Henri Ruosteen ratsastama Maggie on tosi hieno ja Maarit Raiskion Znak on ilman muuta kansainvälisen tason hevonen. Suomessa on monia taitavia ratsastajia, jotka pystyvät kouluttamaan hevosia grand prix -tasolle, joten asiat eivät ole huonosti.

- Eikä hevosten tulevaisuutta ole helppo ennustaa. Minullakaan ei olisi ikinä ollut yhtään gp-hevosta, jos olisin uskonut kaikkia niitä ekspertejä, jotka arvostelivat hevosteni mahdollisuuksia kehittyä.

- On hyvin valitettavaa, että Suomessa ei ole muita kansainvälisiä kouluratsastuskilpailuja kuin syksyn Helsinki International Horse Show. Voisin kuvitella, että ulkomaalaisia ratsastajia kiinnostaisi kovasti kilpailla Suomessa keväällä CDI-kilpailuissa, jos arvostelemassa olisi kansainvälisiä o- tuomareita, joiden antamat tulokset riittävät kvaaleiksi mestaruuskilpailuihin. Keväällä tällaiseen kilpailuun olisi varmasti tulijoita monesta maasta, Kyra arvelee.

- Hamina Bastioni on vähän myöhään ajatellen ensi kesän EM-kilpailua.

Kilpaillaa Ruotsissa!

Kyra on sitä mieltä, että jokainen ratsastaja on oman onnensa seppä.

- Vaikka ei omistaisi paksua lomppakkoa, huipulle pääsee myös työtä tekemällä jos oikeasti sinne haluaa.

- Suomalaisille ei olisi kovin pitkä matka lähteä kilpailumatkoille Ruotsin kansallisiin, jos Suomesta ei löydy riittävästi hyviä kilpailuja.

Kyralle myönnettiin Ruotsin vuoden valmentaja -palkinto, jonka luovuttivat Lars Andersson ja Anette Solmell.

Kyra kertoo myös ruotsalaisesta tuomaritoiminnasta.

- Siellä nostettiin muutama vuosi sitten joukko tuomareita nopealla erityiskoulutuksella jopa kansainväliselle tasolle. Lajin johto halusi tuomareiksi ihmisiä, jotka ovat itse kouluttaneet hevosia menestyksekkäästi.

- Tämä projekti oli erittäin hyvä asia ja on edistänyt lajia ja levittänyt arvokasta tietoa tuomareilta ratsastajille. Kilpailuthan ovat kuitenkin useimmille koulutustapahtuma ja tuomareilta halutaan rakentavaa kritiikkiä valmennuksen tueksi.

- En minäkään menisi sellaiseen autokouluun, jonka opettaja ei itse osaa ajaa autoa, Kyra vertaa.

Max on täyttänyt odotukset

Kyran uusi tähti Max on aloittanut grand prix -uransa mahtavasti.

- Olen kilpaillut sillä todella vähän ja se siirtyi suoraan Prix St. Georges -tasolta grand prix -radoille. Olisin mielelläni tuonut sen Tukholmaan kilpailemaan, mutta se valitettavasti venäytti niskansa ja joutui lepäämään monta päivää. En voi viedä niin ko-

kematonta hevosta gp-radalle, jos valmistautuminen kisaan ei ole optimaalinen, Kyra perusteli poisjääntään.

- Max kilpailee todennäköisesti Lontoossa juuri ennen joulua. Jos meillä on realistisia mahdollisuuksia menestyä EM-tasolla, lähdemme ensi kesänä Moskovaan, mutta en halua lähteä sinne vain osallistumisen ilosta.

Kyra kertoo, että monet ratsastajat tilaavat nykyisin valmiit kür-koreografiat ja musiikit ammattilaisilta.

- Ne maksavat ihan hirveitä summia, yksikin oppilaani maksoi juuri 2000 puntaa ohjelmastaan!

- Ratsastajan tulisi kuitenkin itse tietää, mitkä ovat hänen vahvat puolensa ja missä järjestyksessä hän haluaa liikkeit esittää. Minä teen edelleenkin kaikki kirit itse ja olen sitä mieltä, että kürin tulisi olla ratsastamista musiikin mukaan eikä sitä, että musiikki pilkootaan päälle valmiiseen ohjelmaan, Kyra painottaa.

- Jos musiikkia käsitellään ja pilkootaan liikaa, menetetään melodia ja tarina, jonka se kertoo. •